

Από τους ξένους συγγραφείς των οποίων δημοσιεύονται κείμενα να αναφέρουμε τους: Μπω-ντλαίρ, Τριστάν Κορμπιέρ, Φρανσί Ζαμ, Αντρέ Μωρουά, Μπέρναρ Σω, Πωλ Βαλερύ, Εμίλ Βεράρεν, Μαξ Ζακόμπ, Αντρέ Ζιντ, Μιχ. Ζοσένκο, Βσεβολόντ Ιβάνωφ, Ίψεν, Ζαν Κασού, Κίπλιγκ, Κλωντέλ, Α. Μιτσικιέβιτς, Τριστάν Μπερνάρ, Γκυ ντε Μωπασάν, Ιβάν Μπούνιν, Ζ. Ντυαμέλ, Μπ. Πιλνιάκ, Λουίτζι Πιραντέλλο, Ε. Α. Πόε, Πούσκιν, Α. Ντ. Ρενιέ, Α. Στάινμετς, Τζαίημς Τζόυς, Ά. Τσέχωφ, Τιχόνοβ, Χάινε, στοιχείο που φανεράνει ότι αποτελούν τυχαίες επιλογές, οι οποίες πάντως υπακούουν στις ανάγκες της επικαιρότητας όπως τις θεωρεί, τυχόν, η διεύθυνση ή οι μεταφραστές.

Η κριτική του βιβλίου ασκείται περιστασιακά από τους Άγγ. Τερζάκη, Γιώργο Φτέρη, Γιάννη Σφακιανάκη, Τάκη Μπαρλά, Ρ. Γκόλφη (περισσότερο), και πιο συστηματικά από τον Τέλλο Άγρα, ο οποίος κρίνει, όπως είδαμε, τον Ρίτσο, τον Μαν. Αλεξίου (14/9/1935), τους λεγόμενους, όχι πολύ ορθά, 'καρωτακικούς' (κριτική που θα την παραθέσουμε στην κατάλληλη θέση), και τη μελέτη του Αντ. Κόμη για τον Καβάφη (8/9/1935): επίσης γράφει για: την *Εποχή της Ειρήνης Αθηναίας* (9/6/1935), τα διηγήματα της Κ. Παππά *Στη σκαμιά από κάτω* (28/7/1935), της Κλ. Δ. Μαλάμου *Γυναίκες ψυχές* (15/9/1935), το ρομάντζο *Η διχτατορία του Σατανά* του Νίκου Κατηφόρη (29/9/1935), το *Περί το τέγμα του Μαν. Σκουλούδη* (1/12/1935), τον *Μαριάμπα* του Σκαρίμπα και το *Άηρες της Γαλάτειας Καζαντζάκη* (8/12/1935).

Από τις μεταφράσεις να σημειώσουμε: «Ακουαρέλλα» του Τριστάν Κορμπιέρ (14/7/1935) και «Η χωριατοπούλα διαβάζει τον καζαμί...» του Φρανσί Ζαμ (19/5/1935) από τον Μέμο Γεωργίου, «Ο όχλος» του Ε. Βεράρεν (20/10/1935) από τον Γ. Κουγιούλη, «Η προτομή μου» του Πωλ Βαλερύ (21/7/1935) και «Είκοσι τέσσερις ώρες από τη ζωή μιας γυναίκας» του Στ. Τσβάιχ (16/6/1935) από τον Π. Πρεβελάκη, «Η γαλλική φιλολογία» του Πωλ Κλωντέλ (21/7/1935) από τον Γ. Κοτζιούλα, «Ο Τσέχωφ» και «Έγνοιες» του Ιβάν Μπούνιν (αντίστοιχα, 7/7 και 14/7/1935) από την Αθηνά Σαραντίδη, «Ανναμπελ Λη», «Ουλαλούμ» και «Το στοιχειωμένο παλάτι» του Πόε (αντίστοιχα, 9/6 και 21/7/1935) από τον Κ. Εμμανουήλ, «Τραγούδι» του Ρ. Μ. Ρίλκε (1/12/1935) από τον Γ. Σφακιανάκη, «Έβελιν» του Τζ. Τζόυς (28/4/1935) από τον Άγγ. Τερζάκη και «Από τα Τραγούδια του Χάινε» (4/8 και 19/9/1935) που μεταφράζει ο Θεόφ. Βορέας.

Και επειδή το περιοδικό το 1936, τέλος της πρώτης του περιόδου,

